

Çok çocuklu hâkimlere verilecek yardım paraları ile ikramiye hakkında kanun

(Resmî Gazete ile neşir ve ilân : 29/VI/1937 - Sayı : 3643)

No.
3253

Kabul tarihi
12 - VI - 1937

BİRİNCİ MADDE — Çok çocuklu hâkimlere bu kanunda yazılı hükümlere göre dağıtılacak yardım paraları ile ikramiyeler aşağıda yazılı gelir mabûlâtından toplanır:

A) Yılda bir defaya mahsus olmak ve birinci kânun maaşlarından kesilmek üzere hâkimlerin senelik maaşı emsali hâsılı yekûnunun yüzde yarımı,

B) namzetlerden hâkim muavinliğine alınanlar da dahi olduğu halde terfi eden bütün hâkimlerin ilk iki aylık zam farkları,

C) Namzetler de dahil olmak üzere malî yılın başından beri münhal bulunan hâkim kadrosunda her yıl ağustosun ilk günü mevcut bütün münhallerin iki aylığı,

D) Umum hâkimlerin şubat maaşlarından kesilecek birer lira.

İKİNCİ MADDE — Vazife görmekte bulunan hâkimlerden 25 yaşını doldurmuş bulunanların evli olanlar ile 28 yaşını bitirenlerden bir, 33 yaşını bitirenlerden iki, 37 yaşını bitirmiş olanlardan üç çocuklu olanlar birinci maddenin A ve B fıkralarında yazılı mecburiyetlere tâbi değildirler.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Birinci maddenin A, B, C, fıkralarında yazılı gelirlerden toplanacak paralar, 28 yaşını bitirib de birden ve 30 yaşını bitirmiş olub da ikiden ve 37 yaşını bitirenlerden üçten ve 42 yaşını bitirmiş bulunanlardan dörtten fazla çocuğu olanlara fazla çocukların sayısına göre dağıtılır. Bu maddenin tatbikinde 21 yaşını bitirmiş çocuklar hesaba katılmaz. Tahsilde bulunanlar müstesnadır.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Birinci maddenin D fıkrasına göre toplanan paralar en çok çocuklu olan 3 hâkime üçüncü madde müebince dağıtılacak paradan ayrı olarak çocuk sayısı nisbetinde ikramiye olarak verilir.

Çocuk sayıları itibarı ile en başta gelen hâkimlerin müsavi miktarda çocukları olması dolayısıyla birinci, ikinci veya üçüncüden herhangi birinin tayini mümkün olamazsa aynı miktarda çocukları olan hâkimler arasında kura çekilerek ikramiye alacak olanlar ayrılır. Bu kura Adliye vekilinin reisliği altında Temyiz mehkemesi birinci reisi ile Başmüddeiumumiden müteşekkil bir heyet huzurunda yapılır.

BEŞİNCİ MADDE — Dördüncü maddeye göre ikramiye alan hâkimlerin çocukları çoğalmamış ise ikramiye aldıkları seneyi takib eden iki sene içinde dağılacak ikramiyeden istifade edemezler.

ALTINCI MADDE — Yardım ve ikramiye paralarının dağıtılacağı sırada hâkimlikten istifa veya başka dairelere nakletmek suretile 2556 sayılı kanunun hükümleri dışında kalanların hakları düşer.

YEDİNCİ MADDE — Bu kanuna göre yardım ve ikramiyeye hak kazandıktan sonra ölenlerin hakları olan paralar ölenin çocuklarının ana veya babası olan karı veya kocalarına, bunlar olmadığı takdirde çocuklara verilir.

SEKİZİNCİ MADDE — Birinci maddeye göre toplanacak gelirler bütün ver-

giler kesildikten sonra kalan miktar üzerinden hesap olunur.

DOKUZUNCU MADDE — Çocuklu hâkimlere veya 7 nci maddede yazılı olanlara dağıtılacak yardım ve ikramiye paralarından vergi ve resim namına hiç bir şey kesilmez.

ONUNCU MADDE — Dağıtılacak paralarda 5 liradan aşağı kesirler hesaba katılmaz. Bu kesirlerden toplanan paralar bu kanunun tatbiki için yapılması icab edecek masrafa karşılık tutulur.

ON BİRİNCİ MADDE — Bu kanuna göre dağıtılacak yardım ve ikramiye paraları her sene merkezce 23 nisan tarihinde tevzi edilir.

ON İKİNCİ MADDE — Bu kanun mucibince toplanacak paralar Türkiye Cumhuriyeti Ziraat bankasında açtırılacak hususî bir hesabda faizsiz olarak yatırılır; tevziat bu banka vasıtasile yapılır.

Dağıtılacak paraların ödenmesi ve bunun icabı olarak yapılacak işlerden dolayı bankaya ücret veya komisyon verilmez.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Bütün hâkimler her yıl haziranın birinci günü bu kanunun aradığı şart ve vasıfları gösterir ve buldukları yerlerin Cümhuriyet müddeiumumilikleri tarafından tasdikli bir beyanname verirler. Beyannamelerin verildiği günün durumu tevkifat ve tevziat için esas tutulur. Bu tarihten sonra bir yıl içinde vukubulacak değişiklikler tevziat ve tevkifata tesir etmez.

Bu maddede yazılı beyannameyi vermiyenler veya muayyen zamanda vermemiş olanlar evli veya çocuklu olsalar bile birinci maddenin A, B bendinde yazılı mükellefiyete tâbi sayılırlar.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Karive kocanın her ikisi de hâkim sınıfında iseler her biri birinci maddedeki mecburiyet hükmüne tâbidirler. Bunlara verilecek yardım ve ikramiyeler de ayrı, ayrı her birine ödenir.

ON BEŞİNCİ MADDE — Bu kanundaki hâkim tâbiri 2556 sayılı hâkimler kanununa göre Adliye bütçesinden maaş alan bütün hâkim ve müddeiumumilerle bunların muavinleri ve sorgu hâkimleriyle vekilleri ve hâkim sınıfından sayılan memurlara şamildir.

Adliye vekâleti bütçesinden maaş almakta olan adlî tabibler de bu hükme tâbidir.

MUVAKKAT MADDE — 1937 malî yılına aid hâkimlerin verecekleri beyannameler ve münhalata aid tahsisatla tevkifat ve tevziatın zamanının tayini ve icrası tarzı Adliye ve Maliye vekilliklerince tesbit olunur.

ON ALTINCI MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

ON YEDİNCİ MADDE — Bu kanunun hükümlerini icraya Adliye, Maliye ve İktisad vekilleri memurdur.

20 hairan 1937

| | | |
|---|---|------------------------------------|
| <i>Cümhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i> | : | 12 - VI - 1937 ve 1/874 |
| <i>Bu kanunun nesir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cümhur Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i> | : | 20 - VI - 1937 ve 4/562 |
| <i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i> | : | Cild Sayfa 19 90:91,173,276:278 |